

Jó napot kívánok sok szeretettel köszöntök mindenkit! Ez úton is szeretném megköszönni Kujbusné Dr. Mecsei Éva igazgató asszonynak a megtisztelő meghívást, köszönöm, hogy részt vehetek ezen a neves online konferencián.

Szeretnék bemutatkozni hiszen, vannak olyanok, akik nem ismernek, Nagy István vagyok amatőr családkutató.

Nagy megtiszteltetésként tekintek arra a megnevezésre, miszerint a Szabolcs Szatmár Bereg megyei Családkutatók Elnökeként kaptam a felkérést a Családkutatók, Családkutatások Szabolcs Szatmár Bereg megyében című előadásra.

Nem szeretnék senkit sem félrevezetni, így a félreértések elkerülése végett szeretném elmondani, hogy nem vagyok a Szabolcs Szatmár Bereg megyei családkutatóknak az elnöke, ez a megnevezés valószínűleg egy félreértésből adódhatott, de erről egy kicsit később szeretnék beszélni.

Én nem is annyira egy kutatott családot szeretnék bemutatni Önöknek. Szeretném ismertetni Önökkel, hogy mi okból kezdtem el kutatni, milyen impulzusok értek -e rövid idő alatt. Milyen tapasztalatokra tettem szert, hogyan, milyen hatással vannak a kutatási eredményeinek megismerése a kutatókra és esetleg azok közvetlen környezetére, mit is tartok fontosnak és, végül, de nem utolsó sorban bemutatni a Facebook csoportomat és a nyíregyházi találkozóinkat, hiszen ezek szorosan kapcsolódnak egymáshoz. Illetve azokat a célkitűzéseket melyek megvalósulása nagy segítséget jelenthet a további családkutatásokhoz.

Akkor kezdeném az elején..

Jó pár évvel ezelőtt a gazdasági válság hatására, feleségemmel nehéz döntést kellett meghoznunk és úgy döntöttünk, hogy az akkor 10 hónapos kislányunkkal egy új életet kezdünk és így kerültünk Németországba.

Teltek az évek és néhány év után egy addig mindig halogatott dolog a középiskolai irodalom tanárnőm szavai jutottak az eszembe, hogy kezdjem el elkészíteni a családfámat.

Érdekes dolog, hogy annak idején teljesen véletlenül egy olyan középiskolába iratkoztam be, melynek névadója Irinyi János volt. Ehhez az iskolához köthető az, hogy sok-sok évvel később belevágtam a családkutatásába!

Ugyanis egyszer házi feladatként azt kaptuk, hogy készítsünk el egy kisebb családfát.

Én addig nem is figyeltem fel arra az azonosságra, miszerint a dédnagymamám is Irinyi vezetéknévű volt. A tanárnőm hívta fel rá a figyelmemet, megkérdezte, hogy tudok-e arról, hogy esetlegesen rokoni szálak kötik össze családomat az iskola névadójával illetve annak családjával. Ekkor én kijelentettem, hogy biztos vagyok benne, hogy nem, vagyis én nem tudok róla.

Ekkor Ő arra kért, hogy egyszer, ha időm lesz, kezdjem el elkészíteni a családfámat, mert nem tartja kizártnak a rokonságot.

Talán véletlen volt, hogy pont oda abba az iskolába iratkoztam be, de mint ahogy sokan mondják, talán semmi sem történik véletlenül...

Nos, a készítés egyre erősödött és egyszer egy késő esti órában úgy döntöttem nem várhatok tovább és az internet segítségével megpróbálok információkat szerezni, mind a dédszüleimről mind pedig Irinyi János családjával kapcsolatban.

Nemvárt meglepetés ért, hiszen nagyon hamar több mindent találtam és ezek között sikerült a dédnagymamám nevét felfedeznem. Mondhatom fantasztikus élmény volt, ezt az érzést akkor legszívesebben megosztottam volna az egész világgal.

Ennek a felfedezésnek köszönhetően változott meg egész addigi életem, kezdtem más szemmel és szemszögből tekinteni a múltra és annak értékeire.

Akkor ott a távolban az Irinyi ágon nem igazán tudtam tovább folytatni a kutatást, de szép lassan a további családi ágak kutatási eredményei és az ősök által fennmaradt elbeszélések alapján, napról napra erősödött meg bennem az a tudat, hogy valószínűleg a felkutatott Irinyi családok nem csak tudhattak egymás létezéséről, de rokoni szálak is összekötötték Őket.

De, ahhoz, hogy valóban be lehessen bizonyítani, hogy ezeknek a családoknak közös származása volt, még nagyon sok kutatói munkára és természetesen szerencsére is szükség van.

Telt az idő és alig vártam, hogy haza utazzunk, természetesen első utam egyike a nyíregyházi levéltárba vezetett, mondhatom nagyszerű élmény volt. Hát az egy teljesen más világ, amíg az ember el nem jut oda, addig nem is tudja miről maradt eddig le, milyen csodák várnak itt ránk kutatókra.

Nagyon sok új és számomra addig ismeretlen dologgal találkoztam, igaz sokat hallottam már ezekről, de teljesen más személyesen is megélni ezeket.

A régi dokumentumokat kézben megfogni, érezni a régi papírok illatát, új adatokra találni, valóban nem mindennapi felemelő érzés.

Hála Istennek a levéltár munkatársai nagyon segítőkészek voltak és azok a mai napig is, tájékoztattak a kutatási lehetőségekről és tanácsokkal láttak el, hogy tovább folytathassam kutatói munkámat. Ekkor én már tudtam, hogy talán nem is lesz olyan alkalom, ha haza látogatok, ne keresném fel a levéltárat, hogy tovább bővíthessem tudásomat.

Egy kisebb csalódásként éltem meg azt, amikor sikerült a levéltári kutatásokhoz köthetően kutatótársakkal beszélgetni. Kérdésekre, hogy van-e olyan csoport vagy hely, ahol a családkutatók összejárnak-, találkoznak és tapasztalatokat cserélnek vagy tanácsokkal látják el egymást, sajnos minden esetben azt a választ kaptam, hogy ilyen bizony nincs.

Nem hagyott nyugodni és elkezdtem kutatni, de se Facebook se más a megyéhez köthető csoportot nem találtam. Pár hónapos keresés után úgy gondoltam, megpróbálom a lehetetlent és alapítok egy a megyével kapcsolatos családkutató csoportot itt a Facebookon.

Voltak, akik egyből támogatták az ötletet, de óvva intettek a csalódástól és jelezték ne keseredjek el, ha nem nagyon lesz olyan kutató, aki csatlakozni fog az oldalhoz, hiszen vannak olyan családkutató Facebook csoportok melyeknek kicsi a létszáma és úgymond semmi mozgás nincs a csoporton belül. Ennek tudatában hoztam 2018 augusztusában létre a Családfakutatás Szabolcs Vármegye és vele határos vármegyék csoportomat.

Aztán jött a meglepetés sorra jöttek a jelentkezők az ország minden szegletéből és a világ távolabbi pontjairól is, érezhető volt, hogy a kutatótársak nemcsak kötődnek a megyéhez, de minél többet szeretnének megtudni ősikről illetve azok lakóhelyéről. Eltelt lassan két év és most már közel hatszázan vagyunk. Elmondhatom, hogy egy olyan csoport vagyunk, amely él, a kutatótársak segítik egymást, nem egyszer találtak közös felmenőkre, családi szálakra.

Egy fél évvel a csoport megalakulása után felmerült az igény, hogy ne csak az interneten cseréljünk tapasztalatot, hanem segítsük egymás munkáját kutatását személyesen is.

2019 márciusában megtartottuk első találkozóinkat Nyíregyházán a Vasutas Művelődési Házban, ahol nem csak helyet biztosítottak számunkra, hanem úgymond be is fogadtak bennünket. Amiért nagyon nagy köszönettel tartozok Malamidesz Szilviának az intézmény vezetőjének és természetesen munkatársainak is.

Én úgy gondolom, ahhoz, hogy eredményesebbek lehessünk a kutatásaink során, fontos megismerni a kutatott település történetét vagy éppenséggel fordítva is igaz egy település helytörténetéhez, hozzá tartozik a családkutatási eredmények megismerése is. Az eltelt egy év alatt összesen hat találkozót tartottunk, összejöveteleinken már az első perctől fogva nem csak a családkutatással kapcsolatos felmerült kérdések, problémák megoldásával foglalkoztunk.

Nagyon örülök annak, hogy azok, akik rendszeresen látogatják találkozóinkat szintén fontosnak tartják azt, hogy megismerjük őseink hagyományait, hogyan is élhették mindennapjaikat. Így találkozóinkon helyet biztosítottunk már, különböző hagyományőrző csoportoknak és egyesületeknek is.

A teljesség igénye nélkül megemlítenék néhányat, hiszen rendkívüli színvonalas előadásoknak lehettünk tanúi többek között a Nagycserkeszi vagy a Nyírmihálydi asszonykórus jóvoltából. Ellátogatottak már hozzánk a Simonyi Óbester Magyar Szablyavívó Iskola vívói vagy a Keleti Gyepű Íjászkai is, akik előadásának- bemutatójának köszönhetően ismerhettük meg dicső múltunk egy részét.

Ez úton is szeretnék gratulálni Dr Tóth András Tamásnak és a vívóknak, hiszen az eltelt idő alatt a Szablyavívók bekerültek a Hungarikumok közé.

De, volt már nálunk könyvbemutató is és kaphattunk betekintést három szatmári település családjainak életébe. Vagy éppen ha csak néhány perc elejéig, de olyan neves személy, mint Nemere István író, műfordító is járt már nálunk.

Megismerhettük Kálmánháza Nyírmihálydi, Nyírgelse vagy éppen Nyíradony történetét. Például megtudhattuk, hogy Nyíradony közigazgatásilag még az 1950 évekig megyénkhez tartozott és bizony Szabolcs vármegye címere a mai napig megtalálható a Nyíradonyi Ápolási Otthon homlokzatán. Vagy éppen azt, hogy a Kossuth nóta egy része Nyírmihálydiban íródott.

Megismerhettük a Magtár Múzeum gyűjteményében lévő, számunkra értékes kiállítási tárgyakat, hiszen az ott lévő használati tárgyakon túl a településen élt családokról is sok információt kaphattunk a fellelhető dokumentumok által.

Különböző családtörténeti előadások során hallhattunk az Irinyi család a Nádasy-Tresztyánszki családokról, a Tótok bokortanyákba való betelepítéséről a Dankóbokoriak és az onnan elszármazottak egymáshoz és a településhez való kötődéséről.

A Rákóczi emlékévhöz csatlakozva megemlékeztünk II. Rákóczi Ferenc fejedelem és bujdosó társai hamvainak hazahozataláról, az idei első találkozónk alkalmával pedig a fiatalabb korosztályt bevonva, versekkel emlékeztünk meg az 1848 szabadságharcról. Ezt a hagyományunkat a jövőben is tovább szeretnénk majd folytatni.

Előadásainkat a világháló segítségével a világ távolabbi helyeiről is követték és rengeteg pozitív visszajelzést kaptunk.

A vírus által kialakult rendkívüli helyzet miatt nem tudtuk tovább folytatni a találkozóinkat és érezhetően a bezártság megviselte a kutatótársakat is. Ezért a Facebook csoportunkon belül élő online előadások által megpróbáltam elviselhetőbbé tenni a kialakult helyzetet és egyben elősegíteni azt, hogy megismerjenek különböző kutatási lehetőségeket. Márciustól három hónapon keresztül minden hétvégén tartottunk családkutatást elősegítő előadást ezek között helytörténeti-családtörténeti előadások is szerepeltek.

Profi családkutatók is csatlakoztak a sorozathoz és nagyon hasznos segítséget kaptunk az online kutatási lehetőségekről. Az izraelita családok kutatási lehetőségeihez is kaptunk útmutatót, illetve a kárpátaljai görögkatolikus egyházhoz köthető kutatási lehetőségekről, ehhez köthetően pedig a Bendász örökség egy részét is megismerhettük.

Az programok sokszínűek voltak és nem csak a csoport tagjainak tetszését nyerték el, hiszen voltak olyanok is, akiknek tudomásuk szerint nem éltek felmenői a megyében, de hallván az előadásokról, kérték a csoportba való felvételüket, amit természetesen boldogan teljesítettünk!

Amennyiben a nyíregyházi csoporttal a közeljövőben nem tudunk találkozót tartani, akkor szeretnénk ősztől tovább folytatni a korábban elkezdett online sorozatot.

Az elején utaltam arra a félreértésre miszerint én vagyok a Szabolcs Szatmár Bereg megyei családkutatók egyesületének az elnöke.

Ez a félreértés valószínűleg a legutóbbi nyíregyházi találkozónk során elhangzottaknak is köszönhető. Megbeszélést tartottunk, ahol felmerült a lehetősége az egyesületté válásunknak, melyet a résztvevők nagy többsége támogatott és kinyilvánították azt, hogy egyesületté alakulás esetén is számítanak rám és folytassam tovább az eddig elkezdett munkát. A járvány által kialakult helyzet miatt azonban nem volt lehetőségünk megalapítani az egyesületünket.

Ezen a találkozón hangzottak el azok a célkitűzések, melyek megvalósulását fontosnak tartom, azért, hogy a megyéhez köthető család és helytörténet kutatók eredményesebbek lehessenek.

- Szeretném mind a megyéhez köthető, mind pedig a Kárpátalján és a Partiumban élő kutatótársak bizalmát megnyerni. Hiszen a határon túli területeken sok kutatótársunk érdekelt, illetve az ott élő kutatótársaink tájékozottabbak a kutatási lehetőségekről és jó kapcsolat lévén segíthetjük egymás munkáját.

- a már működő egyesületekkel, csoportokkal szorosabb viszonyt kialakítani, tapasztalatokat cserélni, segíteni egymás munkáját
- temetők síremlékeinek a lefényképezése és programok által való internetes felületre való feltöltése, és amennyiben olyan síremléket találunk, amely kiemelkedően fontos jelentőségű volt korábban, de az idők folyamán gondozatlanná vált, akkor felhívni a figyelmet rá és lehetőség szerint részt venni a megmentésében

Itt szeretném megemlíteni, hogy nem régen én is elkezdtem lefotózni egy település temetőjében lévő síremlékeket és egyúttal saját példámmal szemléltetni azt, hogy nem mindegy, hogy hogyan és milyen körülmények között próbálunk információhoz jutni.

Sajnos nagyon kevés idő állt rendelkezésemre, de így is közel 1000 darabot sikerült megörökíteni. Bár nem lettem teljes mértékben kész az elkezdett munkával, szerencsésnek mondhatom magam, hiszen több sírkövön is találtam fényképet. Ezek közül az egyik a nagyapám lánytestvéréjé volt. Ez azért is nagyon fontos számomra, mert semmilyen tárgyi emlék nem maradt fenn róla és ez a kép nekem nagyon sokat jelent.

Korábban a családom tagjaitól érdeklődtem a múltbeli rokonság, családi ágak iránt, azonban az idő múltával szinte senkire nem emlékeztek. Azonban a lefotózott síremlékeken szereplő nevek közül felolvastam az egyik közeli családtagomnak. Őt már többször kérdeztem, de a korábbi alkalmak során nem emlékezett szinte semmire sem, most a nevek felolvasása után hihetetlen módon nagyon sok információt kaptam a családdunkkal kapcsolatban, mely elősegítheti a további kutatásaimat. Tehát nincs "lehetetlen eset", csak más szemszögből kell megközelíteni a dolgokat.

- az egyházakkal való kapcsolat kiépítése

Ezzel kapcsolatban is csak azt tudom mondani, hogy nagyon segítőkészek az egyházak képviselői és nagyon nagy segítséget tudnak adni a kutatásokhoz.

- javaslom akár a helyi településen élő idős személyek felkeresését, mert nagyon sok hasznos dolgot tudhatunk meg egy adott településsel vagy az ott élt családokkal kapcsolatban
- az anyakönyvek feldolgozását, indexelését

A megyéhez köthetően négy kutató társunkról tudok, akik ezzel a nemes feladattal is foglalkoznak.

Egyikük Hrestyák Rudolf kutatótársunk, aki nagy segítségemre volt többek között a találkozónk megszervezésében is, Neki ez úton is szeretném megköszönni áldozatos munkáját.

A későbbiekben szeretném majd hasonlóan kivenni a részem az anyakönyvek és a települések feldolgozásában, amennyiben ezt meg tudom valósítani, akkor valószínűleg első körben Kisléta és Kállósemjén anyakönyveit fogom majd feldolgozni. Egyelőre ez még egy kicsit távolabbi terv, de meglátjuk, hogy mit hoz a jövő...

Szerettünk volna egy nyíregyházi vagy egy csengeri találkozót tartani és megemlékezni megyénk egyik kiváló kutatójáról a csengeri születésű Molnár Józsefről, aki ebben az évben lett volna 115 éves. Sajnos a kialakult helyzet miatt a találkozóra nem kerülhetett sor, így születésének évfordulóján június 9-én emlékeztünk meg példamutató munkásságáról egy online konferencia során.

Közel 20 előadó segítségével, ezzel is népszerűsítve a család és helytörténeti illetve néprajzi kutatásokat.

Előadónk nem csak az anyaországhoz illetve a megyéhez voltak köthetőek, hanem Kárpátaljáról Partiumból, Székelyföldről Németországból is hallhatunk nagyszerű előadásokat és ismerhettünk meg kutatási lehetőségeket és eredményeiket.

Ezen a konferencián is beigazolódott az, hogy a különböző kutatási ágak összevonása megszínesíti az előadásokat és azok a hallgatók, akik korábban például csak egy kutatási ág iránt érdeklődtek nyitottabbá váltak a többi iránt is.



Az elhangzott előadásokat utólagosan is meg lehet tekinteni és így összességében néhány nappal később már több mint 20.000 nézték meg azokat.

Annak, hogy ez a siker megvalósulhatott, többek között az önzetlen háttérmunkáknak a Magyar Családtörténet-kutató Egyesületének, mely társszervezőként vett részt a konferencián. Kónya Zsuzsának valamint a Szolnoki Aba-Novák Agóra Kulturális Központ Családkutatók Klubjának és a Mezőtúri Bodoki Fodor Helytörténeti Egyesület Családkutató tagozatának és azoknak a vezetőjének, Ari Ilonának illetve is nagy szerepe volt.

Különböző fórumokon számos neves a kutatásokban elismert szakembertől hallhattunk már róla, hogy egy család vagy egy helytörténeti kutatás eredményeinek megismerése milyen pozitív hatással lehet egy személy életére, hogy milyen nagy szerepet játszhatnak a Magyar identitás tudat az összetartozás érzésének a hazához való lojalitás kialakulásában. Milyen fontos megtartó erő lehet azoknak az életében is akik, például továbbtanulás munka vagy családalapítás miatt hagyják el szülőföldjüket és kerülnek távol a hazától.

De többek között arról is, hogy például a helytörténet vagy a családkutatók által létrehozott közösségek hogyan segítik a társas érintkezés normarendszerének kialakulását, miként járulhatnak hozzá az aktív cselekvő állampolgárság kialakulásához. Olyan értéket teremtve, mellyel elősegíti a szellemi és kulturális jólét megvalósulását és ezáltal hozzájárul a társadalmi tőke megerősítéséhez is.

Sorolhatnám még ezeket a mind az egyén mind a közösség a nemzet megmaradásával vagy a nemzetgazdaságra fontos hatással bíró pozitívumokat.

Az a véleményem, hogy hiába a sok pozitívum, ha egyáltalán nem, vagy csak kevés információ jut el ezekről a kutatásokról illetve az ehhez hasonló konferenciákról is mint ez a mai, a társadalom tagjaihoz.

Ahhoz viszont, hogy számot tevő változásról tudjunk beszélni mindenképpen szükségesnek látom azt, hogy többek között legyen egy nap, amely a család és helytörténet kutatásokról és azok népszerűsítéséről szól. Hiszen ezáltal a

társadalom tagjai nagyobb betekintést nyerhetnének a kutatásokba és azok eredményeibe, bízva abban, hogy mind többen el kezdenek kutatni illetve érdeklődni a kutatások után.

Így az év elején kérvényt nyújtottam be és azzal a tiszteletteljes kezdeményezéssel fordultam dr. Kásler Miklós Miniszter Úrhoz, hogy segítse elő azt, hogy Magyarországon engedélyezve legyen egy nap, mint „Helytörténet- és Családkutatók Napja”. Bekerülve az a magyarországi jeles napok sorába olyan jellegű elismerés lenne a helytörténet- és családkutatók munkásságával kapcsolatban, mely egyfajta lelki és erkölcsi megbecsülést is jelentene, mind a múltban mind a jelenben élő és a jövőbeli kutatók számára egyaránt. E jeles napnak Molnár József csengeri születésű irodalomtörténész születésének napját, június 9-ét javasoltam kijelölésre.

A kérvényt társadalmi kezdeményezés keretében nyújtottam be és nagyon sok kutatótársunk, egyesület, magánszemély illetve több államilag is elismert jeles személy, határon innen és túl felismerék ennek jelentőségét és támogatták a kezdeményezésemet, amit ezúton is szeretnék mindenkinek megköszönni.

A közelmúltban kaptam a kérvényre a minisztériumtól választ, úgy gondoltam, hogy ezen a konferencián fogom elsőnek tájékoztatni a kutatótársakat illetve a támogatókat.

Javaslatot kaptam azzal kapcsolatban, hogy mi család-és helytörténetkutatók csatlakozzunk egy már meglévő eseményhez mint pl. a Múzeumok vagy a Kutatók Éjszakához, vagy pedig önálló kezdeményezésként hirdessünk meg egy ilyen napot, melyhez szabadon csatlakozhat bárki.

Én megtiszteltetőnek érzem a választ és a kezdeményezésemre a javaslatot.

Természetesen a kutatótársakkal megbeszéljük a folytatást, de úgy gondolom amennyiben lehetőségünk nyílik rá, szívesen részt veszünk bármelyik eseményen önálló tartalmakkal.

A minisztériumból kapott válasszal kapcsolatban illetve a visszajelzések alapján kijelenthetem, hogy folyamatosan nő azoknak a száma, akik támogatják a Helytörténet- és Családkutatók napjának megvalósulását.

Teljes mértékben tiszteletben tartjuk a már elfogadott jeles napokat és elfogadjuk azokat. Azonban az ezekhez a kutatási ágakhoz köthető, mind az egyén mind pedig a nemzet megmaradása szempontjából fontos értékek megismerése, melyek közül már számosat átéltünk és megtapasztaltunk, azt mondatja velünk, hogy igenis helye van a jeles napok között a Helytörténet -és Családkutatók napjának.

Tudom, tudjuk azt, hogy nem lehet mindent egyik napról a másikra elérni, de Én továbbra is a lehetőségeimhez mérten azon fogok fáradozni, hogy ez a nap megvalósuljon és bekerüljön a jeles napok közzé.

Saját családkutatásomat a végére hagytam, sajnos nagyon kevés időm és lehetőségem jut a kutatásokra. Van olyan kutatott családi ágam, melyet a Facebook csoporthoz köthetően tudtam tovább készíteni, hiszen mint kiderült az egyik fiatal kutatótársunkkal Gerák-Gyerák névvel közös családi szálaink vannak, melyek kb 250 éve ágazott el. Az ősök lakhelye Ibrány volt és több generációval később innen származtak el Kállósemjénbe illetve Kisvárdára. És pont a legutóbbi nyíregyházi találkozónkon sikerült személyesen is találkozoznunk.

Nagyon sokat köszönhetek Irinyi Istvánnak, aki harmad unokatestvérem, vele is a kutatásoknak köszönhetően találkozhattam első alkalommal a tavalyi évben.

Fantasztikus eredményeket ért el az Irinyi családok kutatásával kapcsolatban az elmúlt 15 év alatt, azt gondolhatnánk, hogy ennyi kutatási év után már nem lehet újabb adatokat találni. De, néha pont akkor találhatunk újabb információkra, amikor teljesen más felmenői ágat kutatunk. Nekem is ilyen szerencsém volt, hiszen más felmenői ágakat kutatva találtam újabb adatokat az Irinyi családokkal kapcsolatban, melyek még István számára is ismeretlenek voltak. Bízom benne, hogy egyszer még jobban összeköthetjük a családi szálakat.

Az egyik legizgalmasabb kutatott családi ágam az a Szilágyi névhez köthető, Kislétára nősült a szépapám és mint a házassági bejegyzésből kiderült ns. szilágyfőkeresztúri Szilágyi Jánosként jegyezte be a lelkész.

Ennek kutatása során több nemesi felmenői ágat is találtam illetve olyan információkra is szert tettem, miszerint a közeli településeken, Nyírgelsén és Nyírmihálydiban éltek magukat horogszegi családtól származtató Szilágyiak. Mivel mind a házassági bejegyzésben mind pedig a gyerekek keresztelésénél is szerepeltek ezen településeken élt tanuk, illetve keresztszülők, felmerült a gondolat, hogy nincs-e összefüggés szépapám származásának a horogszegi Szilágyiakkal.

Bár egyre több adatom van a származását még nem sikerült kiderítenem, de mind Nyírgelsén mind Nagykállóban és Mátészalkán is találtam horogszegi családokhoz köthető személyeket, akik mutattak meg nekem a családjuk múltjával kapcsolatos emlékeket, meséltek el különböző történeteket.

Időközben megkeresett néhány kutatótársunk, és mint kiderült többen is érdekeltek a horogszegi Szilágyiakkal kapcsolatos kutatásokban. A közelmúltban megtudhattam, hogy várhatóan még az idén egy könyv is meg fog jelenni e családokkal kapcsolatban.

Kihaszználom az alkalmat és ha nem is sorolnám fel, hogy melyik családi ágammal meddig jutottam, megemlíteném néhány kutatott felmenői ágam nevét, hátha valaki hasonló nevezetűt keres.

Tehát Irinyi Szilágyi, Agárdi, Farkas, Mikó, Bagaméri, Pataki, Böszörményi Szabó, Oláh, Mátéfi/Máté, Morvay, Kulin, Dibácsi, Markó, Vitális, Puskás, Csordás, Domokos, Nagy...

Köszönöm a megtisztelő figyelmüket, sok sikert és hasznos időtöltést kívánok a további előadásokhoz.